

Zdravím vás a vítám jménem Sester mlhy. Dnes si promluvíme o tom, jaký význam má pro nás tento čas v roce. Přestože se ve svých životech potřebujeme řídit kalendářem, ať už kvůli práci, škole, apod., stále vnímáme čas v souladu s cykly přírody a Země, které se odrážejí v celé naší bytosti a v našem životě . **V tomto smyslu nyní pozvolna vystupujeme z období, které nazýváme Temné časy, během nichž jsme společně s přírodou ustoupili do ústraní a obrátili se do vlastního nitra.** Tam také setrváváme, dokud nevidíme první známky příchodu jara. Každý má samozřejmě svou vlastní cestu. Mnoho lidí slaví svátek jménem Imbolc 1.února. My nesledujeme ani tak konkrétní datum, jako spíše cyklus samotné Země

Vnímáme první záchvěvy jara a to, jak se Země začíná probouzet. Tento čas se také proto nazývá Probouzením. Je to čas, kdy se probouzíme i my ze svého spánku a navracíme se zpět ze svého ústraní.

Většina z nás toto období začíná jarním úklidem, a to nejen doma, ale i v sobě samých. **Uklízíme si v sobě a zbavujeme se toho, co už nám neslouží a co si s sebou nechceme brát do nového cyklu**

. Protože

pro nás je toto období pravým Novým rokem

. Teprve v tomto období opravdu začíná náš nový roční cyklus.

Probouzíme se my, probouzí se naše naděje, probouzí se naše sny a to, co si přejeme vytvořit v rámci nového cyklu, probouzí se naše myšlenkové procesy

a rozhodujeme se, zda učiníme nějaké změny a nebo budeme kráčet nadále stejným směrem.

Toto všechno spadá do času Probouzení.

Ze všeho, co na podzim opadlo, vzešla během zimy výživa pro nový život, který se v tomto čase rodí. Stali jsme se díky tomu silnější a můžeme začít znovu vzkvétat.

Sami v sobě můžeme pocítit probouzení energie jara. Zjišťujeme, co zaséváme do své půdy. Stačí jen trocha energie a rovnováha, a vidíme, jak to, co jsme zasel, vyrůstá a kvete, i to, jak se před námi odhaluje naše cesta a kam povede. Některá z našich semínek možná nevyrostou. Některá možná uhynou. Některá vyrostou, avšak nebudou příliš silná. Jiná však porostou plná života a vykvetou do překrásných květů.

Právě o tom je čas Probouzení. Vystupujeme pozvolna z oněch temných dní. Samotné dny začínají být delší. Přestože to zatím od zimního slunovratu není příliš velký rozdíl, přece jen můžeme cítit větší svobodu, necítíme se tolik připoutáni k tomu zůstat doma, v teple a bezpečí. **Probouzíme se do nového cyklu.** Cítíme, jak se probouzí i příroda a vnímáme, co nám říká. Možná zatím spí, ale je naživu, stále pod tím vším žije a dýchá, a vkládá všechnu svou energii do nás i do všeho, co je její součástí.

Tento čas tedy zasvěcujeme obnově svého odhodlání kráčet po své cestě a oddání se tomu, čeho si v dalším roce přejete dosáhnout, přáním, která si přejete naplnit, a vložení své energie do oněch mladých pupenů naděje, která se nyní probouzí. Nechte to všechno začít

. A věnujme Matce Zemi i nějakou energii nazpět, tak aby i ona byla vyživována, opečovávána a chráněna

. Můžeme jí pomoci odstranit některé její mrtvé části a napomoci tak novým růst. Přitom jí ale ponechme listí, které jí na podzim přikrylo jako pokrývka, aby na ní zůstalo jako ochranná vrstva pro všechny rostliny a energie, které později vyrostou na povrch. Je součástí jejího cyklu, že všechno, co nyní vyrůstá, i to, co zatím ještě spí, je hluboce zakořeněno a vše je navzájem propojeno.

Právě v tomto čase nabírá všechno tvar pro nadcházející rok, ale přestože tento tvar ještě není plně dán, již teď to všechno má zapuštěné kořeny a již teď to v sobě nese energii všeho, co přijde. Co se stane, to se stane. Co bude, to bude. Něco vyroste a bude vzkvétat, jiné nikoli. Co nevyroste, se stane potravou pro Zemi a jejím přirozeným kompostem.

Ve stejném smyslu se nyní díváme sami do sebe, na všechno, čím jsme. Někdy je těžké vyjít z temných dní.

Někdy je těžké vyjít z oné hibernace a ústraní, protože přece jen je ještě stále dost tma a sotva uděláme jeden malý krůček ven, hned se zase stahujeme zpátky

Tento stav nás provází během celého Probouzení.

Cítíme, že jsme připraveni začít, ale nechce se nám vyjít ven

Je to proto, že tak jako Země, i my hledáme svou rovnováhu

Přesto je to však čas světla - obnovy světla -

během zimního slunovratu bylo sluneční světlo v tomto nejtemnějším dni obrozeno a i my nyní procházíme ve svém nitru obrodou vlastního vnitřního světla

. Dělejme si poznámky, pišme si deník, dělejme si plány pro svůj rok a především zasévejme to, co si pak přejeme sklidit.

Pro nás je toto období časem, kdy opět vycházíme ven a **začínáme dávat energii druhým, neboť celé temné období jsme se starali hlavně o sebe a své nitro a doprávali si potřebnou výživu a léčení.**

Během zimy jsme spíše naslouchali než hovořili a zajišťovali si své vlastní potřeby, doplňovali si svou vlastní energii, abychom si v sobě vytvořili vlastní rovnováhu.

Nyní, během času Probouzení, začínáme zase dávat energii těm, kdo ji potřebují a kdo o ni stojí, i naší Zemi, abychom jí napomohli k rovnováze a očištění a sjednotili se s ní.

Na počátku nového cyklu přijímáme navracející se Život přítomný ve všem, včetně Božské jiskry uvnitř nás, která se projevuje ve všem, čím jsme a co děláme.

Temnota, kterou nyní necháváme za sebou, byla pro nás nutná.

Přiměla nás se poddat, odevzdat, uvolnit, pustit se a stáhnout

.

Nyní se začínáme probouzet a jsme jako ony pupeny, v nichž se probouzí život, přestože zatím stále zůstávají zavřené a nejsou zatím připraveny se vyklubat

.

Ale víme, že tam jsou a že se rozvinou. Čas Probouzení je přechodem ze spočívání ve tmě do nového života a nových dní.

Každý z nás se však probouzí svým vlastním tempem a ve svůj vlastní pravý čas.

Není to žádný závod ani soutěž. Prostě naslouchejte přírodě kolem sebe a sladte se s ní.

* * *

zdroj: <http://andelskydenik.blogspot.com/2019/02/unor-cas-probouzeni.html>

překlad: Magda Techetová